

Sobota, 17 września 2022 r.

1 Kor 15, 35-37.42-49; Łk 8, 4-15

Dzień powszedni

Ks. Marek Studenski

Dziecko

Gdy ktoś zapyta: Gdzie jest twoje dziecko? – odpowiedź: Jest u siebie w pokoju. Taka odpowiedź mogła być przyjmowana ze spokojem jeszcze 20 lat temu. Dziś informacja, że dziecko jest w swoim pokoju, jeszcze niczego nie mówi. Nie wiemy, czy nie spotyka się w tym czasie z liczną grupą znajomych w mediach społecznościowych albo czy nie uczestniczy w jakimś niebezpiecznym czacie...

Ziarno w dzisiejszej ewangelii pada między innymi na drogę, gdzie wydziobują je ptaki czy pomiędzy ciernie, które zagłuszają wzrost rośliny. Rodzice, wychowawcy i duszpasterze mają dziś świadomość, że takimi ptakami czy cierniami przygluszającymi to, co w sercu dziecka – używając ewangelicznego obrazu - starają się zasiać rodzice, wychowawcy i duszpasterze, jest oddziaływanie mediów społecznościowych i w ogóle rzeczywistości wirtualnej.

Jaką postawę wobec takiej konkurencji powinni przyjąć wychowawcy? Z całą pewnością nie mogą obrażać się na te media, chociażby dlatego, że one same w sobie są neutralne, są tylko środkiem, dzięki któremu mamy dostęp do różnych treści. Nie trzeba tu wyjaśniać, ile dobra może stać się naszym udziałem dzięki internetowi.

Jednym z niebezpiecznych zjawisk związanych z korzystaniem z sieci jest syndrom „FOMO” (Fear of Missing Out) – lęk przed odłączeniem od internetu. Osoby dotknięte tym syndromem poza siecią czują się niepewnie, nie potrafią nawiązywać prawdziwych relacji. Spotkania, spacer, rozmowy przeżywają jako sytuacje, od których trzeba jak najszybciej uciec, by znów znaleźć się w bezpiecznym środowisku, czyli w przestrzeni wirtualnej.

Nieraz wyprowadza nas z równowagi reakcja dziecka, gdy próbujemy wymóc, by odeszło od komputera, zostawiło tablet czy smartfona. I chyba nie tędy droga. Wyobraźmy sobie, że oglądamy jakiś ciekawy film albo odcinek ulubionego serialu i ktoś każe nam w jednej chwili przerwać ogląda-

nie... Pierwszą reakcją byłby prawdopodobnie bunt – Tylko nie w tej chwili! Warto więc wcześniej w rozmowie z dzieckiem ustalić pewne limity i czas, w którym będzie mogło korzystać z internetu czy z komórki. Będzie się mogło wówczas przygotować psychicznie i zaakceptować, że czas, jaki ma do dyspozycji, będzie racjonalnie dzielony pomiędzy różne aktywności i dzięki temu dobrze wykorzystany. Często, kiedy proponujemy dziecku odejście od mediów, słyszymy odpowiedź: „Zaraz”. Należałoby w takiej sytuacji zapytać: Ile czasu jeszcze potrzebujesz? Wtedy wychowanek będzie mógł podać konkretny odstęp czasu, na przykład: pół godziny i łatwiej będzie mu odejść od przyjemnej czynności. Taka praca z dzieckiem jest dobrym treningiem przygotowującym je do dobrego dysponowania czasem, gdy będzie już całkiem samodzielnie podejmować decyzje. Konieczne jest też przygotowanie dzieci do krytycznego odbioru treści medialnych.

Na pewno nie jesteśmy w stanie w czasie krótkiego rozważania wskazać wyczerpujący sposób, jak poradzić sobie z problemami wychowawczymi, związanymi z oddziaływaniem mediów społecznościowych. Warto szukać w tym względzie specjalistycznej pomocy. Jedna z porad nasuwa się od razu – bądźmy z dzieckiem i próbujmy w sposób wartościowy spędzać razem czas, budując relacje. Oczywiście starajmy się, żebyśmy sami w tym czasie nie ulegli pokusie odejścia w wirtualny świat.

Modlitwa wiernych

Siewca wyszedł siać... Prośmy Pana, aby ziarno Jego słowa trafiło na podatny grunt ludzkich serc.

1. Módlmy się za Kościół Świąty, aby siewcy słowa Bożego mogli cieszyć się owocami swej działalności ewangelizacyjnej i katechetycznej ***Ciebie prosimy...***
2. Módlmy się, aby wszystkie narody ziemi żyły w prawdziwym pokoju i zgodzie.
3. Módlmy się za młodzież, aby odkrywała codziennie na nowo sens rozwijania relacji z Jezusem Chrystusem - jedynym Odkupicielem człowieka.
4. Módlmy się za osoby korzystające z internetu i mediów społecznościowych, by czyniły to z roztropnością i odpowiedzialnością.
5. Módlmy się za zmarłych rodziców, opiekunów, wychowawców i nauczycieli, aby mogli cieszyć się oglądaniem Boga twarzą w twarz.
6. Módlmy się za nas, uczestniczących w tej Eucharystii o pomnożenie jej owoców w naszych sercach.

W Tobie pokładam nadzieję, nie będę się lękał. Tobie, Boże cześć, chwała i uwielbienie przez wszystkie wieki wieków.